

# יוסף ז'סרדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "ז'סרדי ז'סרדי ז'סרדי" (בהשתתפות כולל "יווני המעלה")  
 העלוך לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב  
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ג מרחשון התשע"ז

**מתפלל**

שבת ט"ז אלול ה-תשפ"ג  
 פרשה: כי תבא  
 הפטרה: קומי אורי



**הדלקת נרות - 18:45**  
**צאת השבת - 19:36**  
**ר"ת: 20:23**

**הדלקת נרות בשבת הבאה 18:36**

עמוד השחר:	מי תבא	נציגים וילך
5:07	5:01	5:07
5:14	5:08	5:14
6:22	6:17	6:22
12:39	12:42	12:39
13:11	13:14	13:11
18:56	19:06	18:56

**"תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב"**  
 התורה לא פרסמה את העבירות שבגללן יבואו קללות התוכחה. העבירה היחידה שמזכירה התורה היא- "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה".

העלוך לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אהודי זינה בת רחל ולע"ג תמי' ז' שלום בר עמיה ז"ל המותי מיום בת רחל ע"ה הרופא להקדש את העלוך או חלקו בטל... 052-5079555

**עלינו ללמוד מכל אדם**  
 יש כל כך הרבה טוב ויופי בכל יהודי ובכל ציבור יהודי. עלינו למצוא את המכנה המשותף ואת המאחד חודש אלול כבר בעיצומו. מבתי-הכנסת בוקע ועולה קול השופר המעורר את הלבבות להתעוררות של תשובה. ברחבי הארץ נערכים עצרות-עם וכינוסים, שאליהם נקבצים המוניי בית-ישראל. וזה בדיוק הזמן לתת את הדעת למענה שנשמעת שוב ושוב מתוך הציבור שאיני שומר תורה ומצוות.

הללו קובלים על נימה של התנשאות שהם חשים בדברי הפונים אליהם. "אתם מציגים אותנו ככלי ריק, כאילו רק לכם יש עקרונות וערכים", זו טענתם. התחושה הזאת גורמת להם לבטא התנגדות אינסטינקטיבית, ולהרבות דברים על הערכים השונים שהם נר לרגליהם.

כלי התנשאות  
 יש כאן בעיה לא-קלה. מצד אחד קשה לצפות מיהודי שומר תורה ומצוות שיסכים להעמיד את ערכי התורה והמצוות, שניתנו מאת הקב"ה במעמד הר-סיני ושקיימו את עם-ישראל מעל שלושת אלפים שנה, בשורה אחת עם ערכי 'זכויות האדם', 'הומניזם' ושאר ערכים מעשי ידי-אדם, שמשתנים כל העת. ההכרה הבסיסית של כל יהודי מאמין היא, שהתורה והמצוות הן ערכי-נצח, שעומדים בדרגה גבוהה לאין-ערוך מערכי אנוש לסוגיהם.

מצד שני, איש אינו אוהב שמזלזלים בו, בהשקפת-עולמו ובערכיו. אדם שמנסים להעמידו מראש בעמדה נחותה, ינסה לעשות הכול, גם במחיר עיוות האמת, כדי להגן על כבודו. התוצאה היא דו-שיח של חירשים, שבו אין איש מחפש את האמת, אלא את הניצחון בוויכוח. וגם לעצם העניין, אין זה נכון להעמיד צד אחד כמי שצריך רק ללמוד ולקבל ואין לו מה ללמד ולהעניק. במשנה נאמר: "איהו חכם, הלומד מכל אדם". התורה מחנכת אותנו ללמוד מכל אדם, יהיה מי שיהיה, שכן כך ברא הקב"ה את עולמו, שאין שלמות מוחלטת באדם אחד, אלא בכל אדם יש מעלה מסויימת וצריך ללמוד ממנה.

לא כל דבר צריך לאמין. לא כל מה שנראה נכון וצודק בעיני אדם אחד, הוא אכן כזה על-פי אמות-המידה של התורה. אבל אם נגיש אל כל יהודי מתוך רצון ללמוד מהטוב שבו, נוכל להפיק הרבה מכל אדם. על-כן אין זה נכון עקרונית לבטל ציבור כלשהו, שכן ברור שיש בו הרבה דברים טובים ויפים.

יש כל-כך הרבה טוב ויופי בכל יהודי ובכל ציבור יהודי. עלינו להיזכר זה עם זה. לדבר עם העם ולא אל העם. למצוא את המכנה המשותף ואת המאחד. ואז יתברר שהוויכוח אינו גדול, וכולנו יהודי נוכל לחזור בתשובה שלמה ולהכין את עצמנו לשנה טובה ומתוקה.

**"מדוע נעלמו הדגים?"** המשך

מלך תונים ידוע היה באהבתו העזה לדגים, וטבחו ידע כי ארוחת צהריים ללא דגים עלולה לעלות לו בפיתוריו המיידים. אבל מה יעשה? עוזריו סרקו כבר את כל השווקים, עד האחרון שבהם, ולא מצאו ולו דג קטנטן אחד.

בצר לו רקח הטבח ארוחה המורכבת מדגים מלוחים, ובלב הומה הגיש אותה לפני המלך, כשהוא מקווה שהפעם, רק הפעם, יסתפק המלך במליח ולא יתאוה לדג טרי דווקא.

תהא זו טעות לומר שהמלך אהב את הדג המלוח, אבל נוכח התנצלותו של הטבח, כי היום לא היו דגים בשוק, לא הייתה לו ברירה. הוא העווה את פניו וסיים איכשהו את הארוחה.

אבל כאשר חזר המחזה על עצמו, ביום שלמחרת וגם ביום שלאחר מכן, התקצף המלך מאוד וחמתו בערה בו.

"יוכי מה?" שאג בזעם על הטבח האומלל, כשהוא הודף את מגש הדגים המלוחים אל רצפת הארמון, "האם חוטב עצים אני, שאתם מאכילים אותי בדגים מלוחים? אני רוצה דגים טריים, כאן ועכשיו, ואם לא, אתלה את כל עובדי המטבח, ואותך בראשם".

היה זה מחמוד, אחד מיועציו של המלך, אשר נחלץ לעזרתו של הטבח, שרעד כמו דג בגיץ חסרון הדג.

"הוא לא אשם", לחש על אוזנו הסמוקה של המלך, "היהודים הם אלו שגרמו להיעלמות הדגים. הם ערכו יום תפילה, ומאז נעלמו הדגים מהמים".

"ככה?" הצטווה המלך בשנית, "קראו לכאן את רב היהודים מיד".

שעה קלה חלפה עד שרבם של יהודי תונים נאלץ להתמודד עם טענות שלא היה לו מושג אודותן.

"יוכי האם סבור אדוני המלך שיש לנו שליטה על דגי הים?" השתומם, "מדוע חושב המלך שתפילתנו לבורא העולם - היא שמנעה את דגי הים מבוא ברשתותיהם של הדייגים?"

אבל המלך לא היה מוכן לשמוע. "אם לא תחזירו את הדגים למים בתוך שלושה ימים - אגרש את כל יהודי תונים מהעיר" אמר, ושילח את הרב לדרך.

דבר הגזירה הכה גלים ברחבי העיר, והתושבים היהודים התהלכו בפנים נפולות. "נפלנו מן הפח אל הפחת", פכרו ידיהם בתוגה, "גם לא נאכל דגים, וגם נגורש מן העיר. וכי אנו אשמים בהיעלמותם של הדגים?"

רק בניו של רבי חלפון ידעו כי אכן המלך צודק. היהודים הם שגרמו להיעלמותם המסתורית של הדגים מתחום הדיג.

הם נועדו ביניהם והחליטו לספר לאביהם על גזירתו החדשה של המלך. וכאשר סיימו את דבריהם נענה רבי חלפון ואמר: "הלבישוני בבגדי שבת וקחוני אל המלך, כי דבר לי אליו".

"עכשיו?" נרתעו הבנים. "המלך רותח מזעם. לא כדאי".

העלוך לרפואת והצלחת אלעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shofar for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555  
 לוח שנה  
 לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח.  
 כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח.  
 הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלוך חנינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

piko netzp & more ltd

# לחנות ליל פסח

הלכות מלאכת ישראל הנעשית על ידי גוי בשבת  
בקבלנות

ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

קבלנות בקובץ עם הגוי לעבוד בשבת בלבד

**בג.** יהודי שקנה מהשלטונות זכויות לגבות מכס או מסים, ורוצה לשכור גוי שיגבה המכס בשבת, התירו לו לעשות כן באופן שיאמר לגוי שעל כל סכום מסויים שיגבה יתן לו כך וכך, ונחשב הדבר כעין קבלנות. ואף על פי שקובע עם הגוי לעבוד רק בשבת, מכל מקום כיון שאם לא יעשה כן יש הפסד בדבר, התירו לו לעשות כן, כדי שלא יבוא לעשות בעצמו באיסור ממש.

ולדעת כמה פוסקים, התירו לו אף לכתחלה לקנות זכויות גביית המכס, אף על פי שידוע שלאחר מכן יצטרך לשכור גוי כדי שיגבה המכס בשבת שלא יבוא לידי הפסד.

ורבותינו האחרונים האריכו לבאר מפני אין בנידוננו השש משום איסור שכר שבת, שהרי היהודי נוטל שכר מעבודת הגוי בשבת, ויש אומרים שמכיון שהיהודי קנה המכס של כל ימות השנה והשבתות נכללים בתוכם, נחשב הדבר כשכר שבת בהבלעה. ויש אומרים שצריך שישכור את הגוי שיעבוד קצת קודם השבת, כדי שיהיה נחשב כשכר שבת בהבלעה. ויש אומרים שבנידוננו אף על פי שהוא שכר שבת מכל מקום התירו איסור זה משום הפסד.

ויש אומרים שצריך שלא יזכיר לו היהודי את יום השבת בפירוש, כדי שיהיה נחשב הדבר כמו הבלעה, או כדי שלא יהיה הגוי כשכיר יום. ויש אומרים שהתירו בזה אף להזכיר לגוי יום השבת בפירוש.

ולא התירו אלא כשעושה באופן הנ"ל, שאומר לגוי שישלם לו סכום מסויים ממה שיגבה, (או באופנים הנוספים להיתר, שיבוארו בס"ד להלן), אבל אסור לשכור גוים שיגבו המכס ויקבלו שכרם לפי משכורת יומית. ומכאן יש ללמוד שמי שיש לו עסק מסויים, אינו רשאי לשכור גוי שיעבוד במקומו בשבת וישלם לו שכרו עבור עבודת יום השבת, ואפילו אם מחמת כן יפסיד הפסד גדול.

גזור גזרה הקב"ה מסכים על ידו כמו "שמש בגבעון דום" וכמו אליהו שאמר "כד הקמח לא תכלה" כשאתה מצווה על הברכה או יצווה ה' איתך ויסקים על הברכה ועל הצינוי שלך. וכשאמר הברכה באסמך רמז לעולם הבא הסמוי מן העין כי אין הברכה מצויה לא בדבר המדוד והמנוי כי אם בסמוי מן העין רמזו בזה שאין הצלחת העולם הזה תכלית הברכה לפי שכולם דבר מדוד ומנוי שיש לו מצווה וסוף ואינן נצחיות חוץ משכר העולם הבא אשר העין לא ראתה הוא נצחי והוא עיקר.

**"והיית ממשש בצ'הרים, כאשר ימשש העוור באפילה"**

ותמהו חז"ל, וכי העוור מבדיל בין אפילה לאור? ובאה התשובה, גם העוור ההולך באפילה יכול לסייע לאחרים להצילו, והוא באמצעות אבוקה שבידו. והנמשל, האיש היהודי אף זה שנמצא בחושך לילה ואפילה, בחינת "ורשעים בחושך ידמו", אם עדיין אוחז אבוקה בידו, והיא האמונה והזיק היהודי שעליו נאמר אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, א"ש ר"ת אמונה שלמה, תמיד תוקד בנפש היהודי לא תכבה לעולם סוף כל סוף יפגוש איש יהודי ירא שמים והוא יצילו מדרך הרעה ויעלהו בדרך ובמסילה העולה בית אל.

**"ולקזות מראשית כל פרי האדמה"**

כתוב כבוד את ה' מהונך ומראשית כל תבואתך. שלמה המלך ע"ה הזהיר אותנו על מידת הביטחון ובא להודיע שיכבד האדם מהונו להקב"ה ולא תרע עינו בו כי יפזר ויתן לאביונים אלא יבטח ב- ה' יתברך כי בגלל הדבר הזה יברכהו בכל מעשה ידיו ואין לו לחשוב שבסיבת הפיזור הזה יחסר הונו כי כן אמר שלמה נותן לרש אין מחסור אלא יש לו להאמין באמת כי ה' יתעלה יוסיף עליו כן אמר יש מפזר ונוסף עוד וכן לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממוות.

כיצד ידע האדם אם הוא צדיק או רשע? כתב הרמב"ם כל אחד ואחד מבני האדם יש לו זכויות ועוונות מי שזכויותיו יתרות על עוונותיו - צדיק ומי שעוונותיו יתרות על זכויותיו- רשע ואיך ידע האדם מה מצבו ? כתב רבנו תם ב"ספר הישר" אם יראה האדם כי נפשו נוטה לתאוות הרעות, אחרי העושה והתענוגים, לוקסוס ומודא, יותר מאשר נוטה לעבודת ה' ומעשים טובים, ידע שהוא רשע. ואם נוטה למעשים טובים יותר מאשר נוטה לדברים הרעים ידע כי עלה זכרונו לטובה. ויש לאדם להתעורר מזה הרבה כי אלו היה ביכולת האדם לראות את משקל עוונותיו וזכויותיו איזה כף מכריע כף זכויות או כף חובות - ודאי היה משתוקק לדעת זאת וכמה היה נרעד ומשתומם אלו ראה בעניו שכף עוונותיו מכריע חס ושלום. ומעתה זהו כל גדר התשובה : שירחיק תשוקתו מחפצי העולם הזה וירשום בליבו זכרון אלוקיו וזכרון עניני שמים וימשיך לבו לשמים - זהו צדיק וזהו "רחמנא לבא בעי". וכן היה אומר רבי יחזקאל לוינשטיין ז"ל תשובה היא בשעה שהופכים לגמרי את כוון ושאיתפ החיים.

**"יצו ה' איתך את הברכה באסמך"**

לפי שנאמר ותגזור אומר ויקום לך שהצדיק

## לחן ליל פסח

### קרוב רחוק

בפרוס הימים הנוראים התרפק יהודי עני על פתחו של עשיר קמצן וביקש תרומה להכנסת בלה, באומרו, שהוא קרובו שאר בשרו ועליו לקיים הבתוב "ומבשרך אל תתעלם". אתה קרוב משפחה שלי? תמה העשיר, הכי צד? מנה לפני העני את כל שלשלת היוחסין שלו, ונתברר כי אמנם מוצאו מאותה משפחה. קרוב רחוק מדוי פטרו העשיר בעקירת פה.

למחרת עמדו העני והעשיר זה ליד זה בבית הכנסת בעת אמירת הסליחות שמע העני את העשיר כשהוא צועק בהתלהבות : הוי רבונו של עולם, זכור ברית אברהם...רחפו העני במרפקו ולחש

באזנו: מה לך צווח? האין זה קרוב רחוק מדוי ?